

[Inge Fischer Møller]

er teknisk godt. Jeg har mange gange tidligere tilbudt hr. Palle Simonsen hjælp, og jeg vil ikke love at tilbyde hjælp, når det drejer sig om reaktionære forslag, men hvis det drejer sig om hjælp, der går i retning af at gøre et forslag mere forståeligt, lettere for andre at diskutere, så vil jeg – også selv om det er et forslag, jeg ikke kan gå ind for – give en hjælpende hånd, selv til en repræsentant for det konservative folkeparti.

Ebba Strange (SF):

Da vi skulle have svar af hr. Palle Simonsen på, hvad forhold, der måtte sidestilles med en kollektiv arbejdsstrid og en huslejeboycot, var, sagde hr. Palle Simonsen: kollektive aktioner mod samfundet. Det vil jeg godt bede hr. Palle Simonsen uddybe lidt. Vi skal nok have en definition af, hvad samfundet er. Er Mols-Linien samfundet? Er Den kongelige Porcelainsfabrik samfundet? Er en eller anden mindre virksomhed med 10 ansatte samfundet? Hvad er samfundet for noget, når hr. Palle Simonsen nævner det her? Mig bekendt er de firmaer, jeg har nævnt, private firmaer, som har en gruppe mennesker ansat. Det er arbejdsgiveren, der leder og fordeler arbejdet; hvis arbejderne ikke kan komme overens med ham og ikke er tilfredse med den måde, forhandlingerne om overenskomsterne bliver ført på, så har de en mulighed for at tage et af deres våben i brug, og det er strejkevåbenet. Jeg kan ikke rigtig se, hvor samfundet kommer ind i forbindelse med netop de virksomheder, som jeg her har nævnt.

Palle Simonsen (KF):

Jeg vil godt gentage over for fru Ebba Strange, at når det drejer sig om, at man aktionerer kollektivt mod samfundet – og det uanset om det er en privat virksomhed eller en offentlig institution, eller hvad det end er – så er der en risiko forbundet dermed, og den skal det offentlige ikke være indblandet i. Det har dog også altid været kutyme, at når det drejer sig om en kollektiv arbejdsstrid, så går fagbevægelsen ind og finansierer den, i hvert fald når der er tale om en lovlig konflikt. Det er sådan set kun det princip, vi holder fast i. Men på grund af bilstandsloven har altså – nu skal jeg lade være med at nævne navne denne gang – en fagforenings-

formand proklameret over for sine medlemmer: »Her har jeg ikke mandat til at hjælpe, nej, gå på bilstandskontoret og få hjælpen dér!«

Derfor er min konklusion den, at når man deltager i den slags kollektive aktioner over for systemet, som det fungerer, som det er besluttet her af folketingsret – for det er jo faktisk det, det drejer sig om – så er det på egen risiko, og så må f. eks. fagbevægelsen, som den normalt gør det, gå ind og hjælpe.

Lad mig sige til fru Inge Fischer Møller, at jeg synes, det er vidunderligt, så afslappet fru Inge Fischer Møller nu er blevet. Jeg lider ikke af forfølgelsesvanvid. Jeg sætter debatterne med fru Inge Fischer Møller meget højt, og når jeg nu oven i købet har fået tilbud om ved fremtidige lovforslag at få assistance fra fru Inge Fischer Møller, så er jeg faktisk i en situation, der er den modsatte af en forfølgelsesvanvidssituation.

Fru Inge Fischer Møller siger, at der er ikke brugt ordet »reaktionær« i første omgang. Hertil skal jeg kun sige: nå. Det er der selvfølgelig ikke, men jeg kan nu bedst lide at kalde en spade for en spade, og fru Inge Fischer Møller kom jo også med ordet her i anden runde. Det er jo det, fru Inge Fischer Møller mener, og det er faktisk kun det, jeg harcelerer over. Men jeg skal ikke gå længere ind i debatten, for jeg føler mig meget tilpas ved, at fru Inge Fischer Møller her i anden omgang, til trods for at vi stadig væk er uenige, dog får debatten ned på et afslappet niveau. Lad os så fortsætte den i udvalget.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg tog ikke ordet i første omgang, men jeg vil gerne sige til hr. Palle Simonsen, at det hjælper ikke, han påkalder sig, at der nu står 4 partier bag ved forslaget. Det bliver det sandelig ikke bedre af. Der er 5 partier, der vil stemme for det, men der står 4 bag forslaget.

Når man hører hr. Palle Simonsen tale heroppefra, så har man nærmest indtrykket af, at det er hele sømandsforbundet, der har stillet sig op på bilstandskontorerne og har søgt hjælp, fordi de strejkede. Det vil jeg gerne tilbagegive så stærkt, som det er mig muligt. Det var det ikke. Man har ladet sig provokere, når man fremsætter forslag af denne art. Det drejede sig om 17–20 sager i alt, og